

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 38

Vydána dne 10. srpna 1961

Cena 90 haléřů

OBSAH:

82. Vyhláška ministerstva zahraničního obchodu, kterou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.

82

VYHLÁŠKA

ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 26. července 1961,

kteou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.

Ministerstvo zahraničního obchodu stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 6 odst. 2, § 12 odst. 2, § 13 odst. 3, § 19 odst. 5, § 20 odst. 2, § 22 odst. 2, § 29 odst. 2, § 38, § 40 odst. 2, § 41 odst. 2 a 3, §§ 48, 52, 54 a 56 celního zákona č. 36/1953 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

Úkoly celní správy

§ 1

Hlavním úkolem celní správy je kontrolovat oběh zboží ve styku s cizinou tak, aby byla zajištěna ochrana a podpora plánovaného zahraničního obchodu a devizových zájmů. Při plnění tohoto úkolu celní správa zejména

- a) kontroluje, zda jsou zachovávány dovozní, vývozní a průvozní zákazy a omezení,
- b) činí opatření při porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou, zejména stíhá zboží, které uniklo celní kontrole,
- c) upozorňuje příslušné orgány na závady, které by mohly být příčinou ztrát v zahraničním obchodě, a v mezích své působnosti činí opatření k jejich odstranění,
- d) vyměřuje a vybírá clo ze zboží dováženého a ze zboží vyváženého, náhradní dávku za daň z obratu ze zboží dováženého, jakož i celní náhradu,
- e) zjišťuje podklady pro celní statistiku,
- f) upozorňuje na závady v dopravě a uskladnění při dovozu, vývozu a průvozu zboží.

ČÁST DRUHÁ

Organizace a působnost
celní správy

§ 2

Orgány celní správy

(¹) Působnost ve věcech celních vykonává ministerstvo zahraničního obchodu prostřednictvím ústřední celní správy, která je jeho zvláštní složkou; její organizaci upravuje statut tohoto ministerstva.

(²) Ústřední celní správě jsou přímo podřízeny celnice se svými odbočkami a celními hlídkami; odbočky a celní hlídky jsou organizačními složkami celnic.

(³) Celnice a jejich odbočky (dále jen „celnice“) jsou pohraniční a vnitrozemské; k pohraničním patří též ty, které byly podle mezinárodní smlouvy zřízeny na cizím státním území. Celní hlídky se zřizují u státních hranic.

(⁴) Celnice a celní hlídky zřizuje, zrušuje a jejich působnost vymezuje ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 3

Působnost ústřední celní správy

Ústřední celní správě přísluší zejména

- a) organizovat a řídit celní správu,
- b) vykonávat nejvyšší dozor v oboru celnictví,
- c) vydávat směrnice a pokyny podřízeným orgánům,

- d) řídit zjišťování podkladů pro celní statistiku,
- e) vydávat podle předpisů ministerstva zahraničního obchodu právně závazný výklad o sazební příslušnosti zboží a o výši tary,
- f) rozhodovat o opravných prostředcích do rozhodnutí celníc,
- g) rozhodovat jako první stolice ve vyhrazených případech.

§ 4

Působnost celníc a celních hlídek

[¹] Celnicím přísluší

- a) provádět bezprostřední celní kontrolu nad oběhem zboží ve styku s cizinou, zejména dozírat na zachování zakáz a omezení dovozu, vývozu a průvozu zboží, stanovených podle předpisů o státní organizaci zahraničního obchodu, předpisů devizových, bezpečnostních, zdravotních, veterinárních aj.,
- b) stíhat a zadržet zboží, které uniklo nebo se vyhnulo celní kontrole nebo s nímž bylo naloženo nedovoleným způsobem,
- c) provádět celní řízení při dovozu, vývozu a průvozu zboží a při přepravě zboží přes cizí státní území, jakož i zavazadel, cestovních potřeb a ostatních věcí osob přestupujících státní hranice,
- d) zjišťovat závady, jež by mohly být příčinou ztrát pro zahraniční obchod, oznamovat je příslušným orgánům a činit v mezích své působnosti opatření k jejich odstranění,
- e) vyměřovat a vybírat clo, náhradní dávku a celní náhradu,
- f) zařazovat zboží podle příslušných předpisů,
- g) zjišťovat a kontrolovat podklady pro celní statistiku,
- h) rozhodovat ve všech celních věcech, pokud toto rozhodování není vyhrazeno ústřední celní správě,
- ch) dozírat, zda při oběhu zboží ve styku s cizinou není závad v dopravě nebo v uskladnění,
 - i) provádět úkoly svěřené jim zvláštními předpisy, ministerstvem zahraničního obchodu nebo ústřední celní správou.

[²] Celním hlídkám přísluší dohlížet na přestup zboží přes státní hranice a na oběh zboží mezi hranicemi a pohraniční celnicí. Celní hlídky mohou být pověřeny obstaráváním dalších úkolů.

Součinnost jiných státních orgánů

§ 5

Státní orgány, především národní výbory, orgány ministerstva vnitra, prokuratury a soudy jsou povinny poskytovat v mezích své působnosti orgánům celní správy účinnou pomoc při provádění celního zákona a předpisů podle něho vydaných, zvláště při stíhání zboží, které uniklo nebo se vyhnulo celní kontrole.

§ 6

[¹] Zvláštní předpisy stanoví, jak spolupůsobí orgány ministerstva vnitra při celním dohledu na dopravu zboží přes státní hranice a na jeho oběh a jaká mají přitom oprávnění a povinnosti.

[²] Národní výbory, prokuratury a soudy jsou povinny zaříditi, aby zboží jimi zabavené, které nebylo v trestním řízení prohlášeno za propadlé nebo zabrané, bylo, pokud podléhá celní kontrole nebo celnímu řízení, dodáno celnici dříve, než bude vydáno oprávněnému.

§ 7

Nošení a použití zbraně

[¹] Zaměstnanci celní správy jsou na místech stanovených ústřední celní správou oprávněni v době výkonu služby nosit a užíti zbraně.

[²] Zaměstnanec celní správy smí při výkonu služby užíti zbraně při zachování potřebné opatrnosti za těchto podmínek:

- a) proti osobě, která neoprávněně přešla nebo se pokouší přejít státní hranice, na výzvu se nezastaví, snaží se uniknout a nemůže být jinak zadržena;
- b) v případě nutné obrany, aby odvrátil bezprávný útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící anebo útok na život jiné osoby;
- c) aby odvrátil nebezpečný útok proti státnímu majetku nebo střeženému objektu, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku;
- d) po marné výzvě k zamezení útoku zadržené osoby, neize-li útoku jinak zabránit.

§ 8

Pracovní doba celníc

[¹] Pokud v jednotlivých celních řádech není stanovena pracovní doba zmocněna celnice, stanoví pracovní dobu celníc ústřední celní správa.

[²] Zboží dopravované přes státní hranice musí být pohraniční celnicí dodáno pokud možno tak, aby celní řízení bylo provedeno ještě v pracovní době. Celnice projednávají zavazadla, cestovní potřeby a ostatní věci cestujících včetně jejich dopravních prostředků, pokud v jednotlivých celních řádech není stanoveno jinak, v kterékoli denní nebo noční době.

ČÁST TŘETÍ

Celní kontrola a celní řízení

§ 9

Úvodní ustanovení

[¹] Dokud nebylo zboží dopravené z ciziny propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, může jím být nakládáno až po provedení celního řízení a jen s omezeními v tomto řízení uloženými. To platí obdobně i o zboží projednaném k vývozu, dokud toto zboží nepřestoupilo státní hranice a nebylo propuštěno.

těno do volného oběhu v cizině, jakož i o zboží, které je tuzemskem provázeno nebo které je přepravováno přes cizí státní území.

(²) Zbožím podle celních předpisů se rozumějí všechny hmotné předměty movité (např. též cestovní potřeby, peníze a listiny).

DÍL I

Doprava zboží přes státní hranice

§ 10

Povinnost dodat zboží a dostavit se k pohraniční celnici

(¹) Železniční, plavební, silniční a letecké dopravní podniky a pošta, jakož i jiné podniky a jednotlivci, kteří dopravují zboží z ciziny nebo do ciziny, musí zboží dodat pohraniční celnici k celnímu řízení se stanovenými doklady. Při letecké dopravě se rozumí pohraniční celnici letiště, na kterém je zřízena celnice (celní letiště).

(²) Je-li na přechodu hranic zřízena celní hlídka, je ten, kdo dopravuje zboží, povinen zastavit se u ní a předložit jí stanovené doklady.

(³) Cestující, kteří přestupují hranice, jsou rovněž povinni dostavit se k pohraniční celnici nebo k celní hlídce a podrobit se celnímu řízení.

(⁴) Při dopravě z ciziny musí být zboží dodáno pohraniční celnici ihned, jakmile bylo dopraveno přes státní hranice, při dopravě do ciziny v době co nejkratší anebo ve lhůtě, která byla stanovena. Povolené úlevy musí být vázány na dodržení podmínek zajišťujících řádné provedení celního řízení.

§ 11

Celní cesty

(¹) Celnice nebo celní hlídka může podrobněji vymezit povinnosti dopravce pro dopravu po celní cestě.

(²) Doprava zboží mimo celní cestu je dovolena jen se zvláštním povolením celní správy, vydaném v dohodě s příslušnými orgány ministerstva vnitra. V jednotlivých případech uděluje povolení celnice, která je nejbližší zamýšlenému přestupu hranic; v ostatních případech uděluje povolení ústřední celní správa.

(³) Po cestách, jejichž střední čarou vedou státní hranice, je dovolena doprava i na té části, která leží na cizím státním území; z hlediska celních předpisů se má v takových případech za to, že k přestupu státních hranic nedošlo.

(⁴) Doprava mezi hranicemi a pohraniční celnici podléhá celní kontrole.

§ 12

Dopravní prostředky

Podrobnosti o úpravě a zařízení dopravních prostředků, jakož i v kterých prostorách dopravních prostředků smí být uloženo zboží za dopravy po celní cestě, stanoví celní řády.

DÍL II

Celní řízení

Oddíl první

Všeobecná ustanovení

§ 13

Hlavní zásady

(¹) Celní řízení provádí celnice, které bylo dovážené nebo vyvážené zboží dodáno.

(²) Při dopravě zboží z ciziny může pohraniční celnice odmítnout provést celní řízení, jestliže nejde o řízení poukazovací, prováděním řízení by byla rušena doprava nebo pravidelný chod celní služby a na cestě do místa určení nebo v jeho blízkosti je jiná celnice.

(³) Ústřední celní správa může s ohledem na způsob dopravy a provádění celní kontroly povolit, aby určité druhy vyváženého zboží byly projednávány pohraničními celnicemi.

§ 14

Celní účastník

(¹) Celním účastníkem je ten, kdo má zboží u sebe nebo kdo je má sice u někoho jiného, avšak dokladem (vyplacenou přepravní listinou, konosamentem, skladním listem apod.) celnici prokáže, že může se zbožím nakládat v rozsahu potřebném k provedení celního řízení, zejména že je může k tomuto řízení dodat celnici a dát je podrobit celní prohlídce.

(²) Při projednávání zboží ze záznamního oběhu v cizině do volného oběhu v cizině je celním účastníkem ten, kdo předloží doklad o propuštění zboží do záznamního oběhu v cizině.

(³) O tom, koho dopravní podnik užije při dopravě zboží k obstarávání úkolů, s nimiž je celní řízení nutně spojeno, platí, že byl dopravním podnikem k celnímu řízení zmocněn.

§ 15

Celniště

(¹) Celní řízení se provádí zpravidla na celništích; celništím jsou místnosti a prostory, které určí celní správa v dohodě s orgány a podniky veřejné dopravy.

(²) Celní řízení se provádí mimo celniště, vyžaduje-li to povaha zboží nebo povaha celního řízení nebo usnadní-li se tím doprava nebo je-li to jinak naléhavé a neruší-li se tím pravidelná celní služba.

(³) Žádá-li celní účastník, aby bylo celní řízení provedeno mimo celniště, je povinen zároveň oznámit celnici přibližné množství zboží a jeho druh podle obchodního nebo obvyklého pojmenování a navrhnout dobu, kdy má být celní řízení provedeno.

(4) O nakládání se zbožím dopravovaným od celnice na místo určené k provedení celního řízení platí obdobně ustanovení o poukazování (§ 32 a násl.).

Návrh na celní řízení

§ 16

(1) Návrh na celní řízení se podává zpravidla ústně. Orgány celní správy mohou však k zajištění správného provedení celního řízení požadovat, aby návrh byl podán písemně na předepsaném tiskopise.

(2) Celní účastník je oprávněn prohlídkou zboží pod celním dozorem zjistit údaje potřebné pro návrh. Celní účastník může měnit návrh na celní řízení, dokud ještě nebylo započato s celní prohlídkou. Po tomto okamžiku až do projednání zboží může celní účastník měnit návrh jen pokud jde o druh celního řízení.

(3) Návrh na celní řízení se musí vztahovat na celou zásilku a musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno a sídlo celního zájemce,
- b) jméno a sídlo celního účastníka,
- c) jméno a sídlo odesílatele a příjemce,
- d) počet, druh, značky a čísla nákladových kusů,
- e) množství zboží podle měřítek stanovených celním sazebníkem, jakož i podle měřítek uvedených v dovozním nebo vývozním dokladu,
- f) označení druhu a povahy zboží podle pojmenování v celním sazebníku; patřil-li pod označení celního sazebníku více druhů zboží, je třeba uvést zboží též podle pojmenování obvyklého v obchodě,
- g) cenu zboží přepočtenou na Kčs podle středního kursu uvedeného v kursovním lístku Státní banky československé, je-li údaj o ceně potřebný k provedení navrženého celního řízení,
- h) označení druhu a povahy obalů podle pojmenování v tárovém sazebníku, a nejsou-li v něm jmenovány, podle obvyklého pojmenování,
- ch) zemi původu při dovozu,
 - 1) zemi určení při vývozu,
 - 2) druh celního řízení,
- k) účel dovozu nebo vývozu (při projednávání do záznamného oběhu),
 - 1) lhůtu k zpětnému vývozu po případě k zpětnému dovozu (v záznamném oběhu),
- m) druh jistoty za celní náhradu a její výši (v záznamném oběhu, v poukazovacím řízení, v uskladňovacím řízení),
- n) lhůtu k dodání zboží (v poukazovacím řízení),
- o) celníci, již má být zboží dodáno (v poukazovacím řízení),
- p) odůvodnění požadovaného celního osvobození,
- r) seznam připojených dokladů.

(4) O zavazatel může cestující navrhnout, aby celní řízení bylo provedeno podle výsledku celní prohlídky.

§ 17

(1) Návrh na celní řízení musí být doložen doklady potřebnými k provedení celního řízení, zejména předepsanými v předpisech celních, devizových, o zákazech a omezeních dovozu, vývozu a průvozu zboží nebo v jiných předpisech souvisejících s celním řízením (např. mezinárodní nebo prvotní celní prohláška, seznam zboží, přepravní doklad, účet, devizový doklad, povolení, osvědčení, nebo jiný obdobný doklad).

(2) V mezinárodní (prvotní) celní prohlášce musí být označen odesílatel a příjemce zásilky, země původu, země určení, počet, značky a čísla nákladových kusů, druh obalu, množství a druh zboží podle pojmenování v obchodě obvyklého a cena zboží. Pokud mezinárodní nebo prvotní celní prohláška není připojena k přepravní listině, je dopravní podnik povinen vystavit náhradní celní prohlášku. Místo mezinárodních (prvotních) celních prohlášek lze předložit seznam zboží vystavený odesílatelem nebo průpis přepravní listiny, obsahující všechny údaje stanovené pro mezinárodní (prvotní) celní prohlášku.

Provedení celního řízení

§ 18

(1) Celnice především zjistí, je-li návrh na celní řízení úplný a doložen předepsanými doklady. Nemá-li tomu tak, vyzve celnice celního účastníka, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí, návrh doplnil nebo doložil scházejícími doklady. Nevyhoví-li celní účastník výzvě a brání-li vady návrhu provedení řízení, celnice návrh odmítne a pokud je to třeba, učiní na náklad a nebezpečí celního účastníka vhodné opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím; zejména může uložit zboží v celním skladišti, v provozním skladišti nebo mimo celní skladiště.

(2) Na základě úplného a řádně doloženého návrhu provede celní orgán prohlídku zboží. Celní účastník je povinen připravit zboží k prohlídce podle pokynu celnice, podávat potřebná vysvětlení a strpět odebrání vzorků potřebných pro celní řízení. Nesplní-li celní účastník tuto povinnost, učiní celnice obdobné opatření jako při odmítnutí návrhu (odstavec 1).

(3) Provádí-li se v cestovním styku celní řízení jen podle výsledku celní prohlídky a zjistí-li se při této prohlídce zboží záludně ukryté, má se za to, že zboží mělo být odňato celní kontrole.

(4) Celní prohlídka se může omezit podle druhu navrženého celního řízení na zjištění množství zboží (hrubá váha, počet kusů apod.), a je-li zboží zabaleno, na počet nákladových kusů, jejich značky, čísla a druh obalu, po případě na zjištění, zda celní závěra je neporušena (vnější celní prohlídka).

(5) Má-li být zjištěn obsah zásilky, je celní účastník povinen provést všechny úkony nutné k otevření zásilky. Prohlídka obsahu zásilky (vnitřní celní prohlídka) musí být konána tak, aby se ne-

poškodilo zboží ani obal. Touto celní prohlídkou se zjistí druh, množství a po případě jakost zboží. Přitom celnice kontroluje správnost údajů v předložených dokladech.

(⁶) Celnice může omezit prohlídku na tolik nákladových kusů, kolik uzná za nutné, aby se mohla s dostatečnou jistotou přesvědčit o obsahu zásilky (namátková prohlídka); na výběr těchto kusů celní účastník vliv nemá. Nákladové kusy nemusí být otevřeny, jestliže se zboží projednává podle hrubé nebo čisté váhy zjištěné srážkou táry a nemá-li celnice nebo jiný příslušný orgán státní správy pochybnosti o obsahu jednotlivých nákladových kusů. Celnice označí v celním dokladu nebo v průvodní listině nákladové kusy, které byly podrobeny vnitřní prohlídce. Též v cestovním styku je možno prohlížet zavazadla cestujících namátkově.

(⁷) Vzorek smí celnice odebrat jen v přítomnosti celního účastníka a jen v nutném množství. Obsah nákladových kusů nemá tím být porušen. Vzorky se zpravidla nevracejí; celní účastník si však může vyhradit vrácení nespotřebovaných vzorků. Celní správa neodpovídá za poškození nebo zničení vzorků, pokud k poškození nebo zničení došlo při jejich zkoušení.

§ 19

(¹) Podle výsledku prohlídky zboží a se zřetelem k předloženým dokladům a k podanému vysvětlení celnice projedná zboží, tj. rozhodne, zda zboží propustí do navrženého oběhu, za jakých podmínek (např. že zboží bude použito k určitému účelu nebo že jím bude nakládáno určitým způsobem) a pro koho.

(²) Jakmile budou splněny podmínky rozhodnutí, propustí celnice zboží do navrženého oběhu (ukončí celní řízení), a to zpravidla tím, že vydá doklad o provedeném celním řízení. Dokud doklad není vydán, nesmí být zboží z celního místa, kde se projednává, přemístěno, nedá-li k tomu celnice výjimečně souhlas.

(³) Celnice může výjimečně povolit, aby bylo s dováženým zbožím nakládáno určitým způsobem již před skončením celního řízení, vyžaduje-li to obecný zájem a není-li nebezpečí, že se tím porušuje dovozní plán.

(⁴) Orgán celní správy se může novou celní prohlídkou po případě jiným vhodným způsobem přesvědčit, zda celní řízení bylo provedeno v souladu s celními předpisy.

§ 20

(¹) Dokud není celní řízení skončeno, není celní správa povinna vydat zboží ani prokuratuře, ani soudu, ani jinému orgánu, pokud není o vydání žádáno k účelům trestního řízení.

(²) Jestliže celnice vydala zboží před skončením celního řízení, je prokuratura, soud nebo orgán, jemuž bylo vydáno, povinen zaříditi dodání zboží celnici k provedení celního řízení dříve, než je vydá oprávněnému.

(³) Je-li celnici známo, že ten, komu má být zboží propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, je omezen v právu volně nakládat se svým majetkem, vydá mu celnice zboží pouze se souhlasem orgánu, který omezení nakládání s majetkem nařídil.

§ 21

Následky nedostatku součinnosti celního účastníka nebo neúplnosti návrhu

(¹) Návrh na celní řízení musí být podán do 48 hodin po dodání zboží celnici; tuto lhůtu může celnice ze závažných důvodů prodloužit. Nepodá-li celní účastník návrh na celní řízení ve stanovené nebo v prodloužené lhůtě nebo nedoplní-li neúplný návrh nebo scházející doklady ve lhůtě, kterou mu celnice zároveň určí, učiní celnice na jeho náklad a nebezpečí vhodné opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím (§ 18 odst. 1).

(²) Nepodá-li celní účastník řádný návrh ani do dalších 3 dnů, podléhá-li zboží rychlé zkáze, jinak do dalších 30 dnů po uplynutí lhůty zmíněné v odstavci 1, celnice prodá zboží podle předpisů o dražbách mimo exekuci nebo je odevzdá k takovému prodeji okresnímu národnímu výboru. Celnice může třídenní a třicetidenní lhůty prodloužit nebo zkrátit; o prodeji (odevzdání k prodeji) zboží, jakož i o prodloužení nebo zkrácení lhůty, vyrozumí celního účastníka. Z výtěžku dražby se uhradí především dražební náklady, pak náklady spojené s úschovou a dopravou, clo a dávky, po případné celní náhradě. Zbytek výtěžku se vyplatí tomu, kdo prokáže, že byl celním účastníkem; nestane-li se tak do roka po prodeji zboží, připadne tento zbytek státu.

§ 22

Osvobození od celní prohlídky

(¹) Od celní prohlídky se upouští při cestách do ciziny a z ciziny u presidenta republiky, předsedy a místopředsedy Národního shromáždění, u předsedy vlády, místopředsedy vlády, u ministrů, u předsedy, místopředsedy a pověřenců Slovenské národní rady a u členů průvodu těchto osob. Od celní prohlídky se upouští dále u poslanců Národního shromáždění a Slovenské národní rady, u náměstků ministrů, u velvyslanců, vyslanců a generálních konzulů Československé socialistické republiky, u generálů v činné službě a u předsedů krajských národních výborů. Od celní prohlídky se upouští též u rodinných příslušníků všech těchto osob, cestují-li s nimi společně.

(²) Za podmínek vzájemnosti a z důvodů mezinárodní zdvořilosti se upouští od celní prohlídky při cestách z ciziny a do ciziny, jde-li o

a) hlavy cizích států, předsedy vlád cizích států a jejich náměstky, členy vlád cizích států, předsedy a náměstky předsedů zákonodárných sborů cizích států a členy jejich průvodu,

- b) šéfy cizích diplomatických misí pověřených v Československé socialistické republice (velvyslance, vyslance, chargés d'affaires) a členy diplomatického personálu těchto misí (rady, tajemníky; atašé aj.),
- c) předsedy a členy cizích delegací na diplomatické konference svolávané do Československé socialistické republiky a o jiné osoby požívající diplomatických a konzulárních výsad a imunit podle mezinárodního práva,
- d) cizí diplomatické zástupce působící mimo území Československé socialistické republiky, cestující-li do ní nebo jí projíždějí,
- e) přednosta efektivních konzulárních úřadů cizích států působících v Československé socialistické republice (generální konzuly, konzuly a vicekonzuly), pokud jsou konzulárními úředníky z povolání a nejsou československými občany,
- f) příslušníky rodin osob uvedených pod a) až e),
- g) jiné příslušníky cizích států, mající diplomatický statut,
- h) diplomatické kurýry cizích států.

⁽³⁾ Osvobození od celní prohlídky se týká též zavazadel osob jmenovaných v odstavcích 1 a 2, jejichž doprava se děje v časové souvislosti s cestou těchto osob, a to i když jsou dovážena nebo vyvážena jiným dopravním prostředkem, než kterým tyto osoby cestují.

⁽⁴⁾ Osvobození od celní prohlídky se nevztahuje na případy, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že zavazadlo obsahuje předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán.

⁽⁵⁾ Od celní prohlídky se dále upouští v případech, ve kterých to ústřední celní správa povolila vydáním zvláštní propustky nebo jiným způsobem, nebo u osob, které se vykáží propustkou vydanou ministerstvem zahraničních věcí nebo československým zastupitelským úřadem v cizině podle směrnice dohodnutých s ústřední celní správou.

⁽⁶⁾ Celní prohlídce nepodléhá zapečetěná diplomatická pošta, kterou veze kurýr tímž dopravním prostředkem, kterým cestuje. Diplomatická pošta může obsahovat pouze diplomatické listiny nebo předměty určené pro úřední potřebu mise. Kurýr se musí vykázet seznamem, jež vyhotovil a razítkem opatřil úřad, který diplomatickou poštu odesílá. V seznamu musí být uveden počet kusů diplomatické pošty a druh obalu; jednotlivé kusy a druhy jejich obalů musí souhlasit se seznamem. Totéž platí o zapečetěné diplomatické poště (v zásilkách) dopravované jinak než kurýrem; v seznamu, který poštu doprovází, musí být však uvedena též adresa úřadu nebo orgánu, jemuž je pošta určena.

⁽⁷⁾ Diplomatická pošta (zásilky) zasílaná ministerstvem zahraničních věcí nebo československými zastupitelskými úřady se propustí při dovozu nebo vývozu bez celní prohlídky za předpokladu, že obsahuje jen listiny a jiné předměty určené pro služební účely. Pošta musí být doprovázena sezna-

mem, jež vyhotovilo a razítkem opatřilo ministerstvo zahraničních věcí nebo zastupitelský úřad, který ji odesílá a který podepsala osoba k tomu zmocněná. V seznamu musí být uveden počet kusů a druh obalu. Jednotlivé kusy pošty musí být opatřeny adresou úřadu nebo orgánu, jemuž jsou určeny, a pečeti úřadu, který poštu odesílá, a musí souhlasit se seznamem co do počtu kusů a druhu obalu.

Oddíl druhý

Druhy celního řízení

Záznamní oběh v tuzemsku

§ 23

⁽¹⁾ Do záznamního oběhu v tuzemsku lze propustit zejména:

- a) zboží na nejistý prodej a na ukázkou,
- b) zboží k dočasnému užívání,
- c) zboží k pokusům, k napodobení nebo k vyzkoušení,
- d) zboží na výstavy a veletrhy,
- e) zboží k soutěžím, závodům a k jiným veřejným vystoupením,
- f) zboží k opravě,
- g) vzorky pro potřebu obchodních cestujících,
- h) dopravní prostředky,
- ch) dobytek na pastvu nebo k vykonávání polních a jiných prací v pohraničním styku,
 - 1) zboží na sklad,
 - 2) obaly dovážené k plnění,
 - 3) zboží k zušlechtnění.

⁽²⁾ Jde-li o zboží dovážené k zušlechtnění, jehož hodnota přesahuje 20 000 Kčs, povoluje jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku ústřední celní správa. V ostatních případech jsou oprávněny propustit zboží do záznamního oběhu v tuzemsku všechny vnitrozemské, nádražní a přístavní celnice. Silničním celnicím přísluší propouštět do záznamního oběhu v tuzemsku silniční dopravní prostředky osobám, které nemají bydliště v tuzemsku. Rovněž mohou tyto celnice propouštět do záznamního oběhu v tuzemsku zboží dovážené v cestovním a v pohraničním styku.

§ 24

⁽¹⁾ Orgán, který povoluje propuštění zboží do záznamního oběhu v tuzemsku nebo který je oprávněn zboží do tohoto oběhu propustit, stanoví zejména, za jakých podmínek se zboží propustí do záznamního oběhu a v jaké lhůtě musí být dodáno celníci k projednání k zpětnému vývozu, jak se zajišťuje jeho totožnost a zda, v jaké výši a jakým způsobem má být dána jistota za celní náhradu.

⁽²⁾ Při projednávání zboží do záznamního oběhu v tuzemsku stanoví celnice k zpětnému vývozu přiměřenou lhůtu. Záznamní lhůtu může celnice prodloužit.

(²) Jinak platí o celním řízení při dovozu zboží, které má být propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku, ustanovení o projednávání zboží do volného oběhu v tuzemsku.

§ 25

(¹) Totožnost zboží se zajišťuje podle povahy zboží a účelu záznamního oběhu buď otiskem úředního razítka, připevněním olůvka, pečeti, přesným popisem, vyobrazením, odebráním vzorků, sepsáním továrních značek a výrobních čísel nebo jiným vhodným způsobem. V zušlechťovacím oběhu se může upustit od zajištění totožnosti a vývoz zušlechtěného zboží se může kontrolovat podle klíče určeného výrobou na zkoušku nebo podle dobrozdání znalců.

(²) Jistota za celní náhradu může být dána hotově v československých penězích nebo v té měně, v níž je dovoleno platit clo, dále zástavou vkladních knížek Státní spořitelny, které znějí na doručitele a nejsou vinkulovány, zástavou státních dlužních úpisů nebo se souhlasem celnice jiným vhodným způsobem. Od státních a společenských organizací se jistota za celní náhradu nepožaduje.

(³) Celnice může na žádost celního účastníka nebo na žádost celního zájemce povolit, aby třetí osoba převzala zcela nebo zčásti oprávnění a závazky vyplývající z projednání zboží do záznamního oběhu v tuzemsku; zejména může povolit, aby místo celního zájemce nebo vedle něho zpracoval zboží v zušlechťovacím styku někdo jiný.

§ 26

(¹) Zboží propuštěné do záznamního oběhu v tuzemsku podléhá celní kontrole.

(²) Vyžadují-li toho zvláštní okolnosti, může být zřízen v závodě stálý celní dohled na zpracování zboží v záznamním oběhu. Celní správa se může kdykoliv přesvědčit, zda není se zbožím v záznamním oběhu nakládáno nedovoleným způsobem.

§ 27

Odchytky a podrobnosti o celním řízení týkajícím se veřejných dopravních prostředků a o nakládání s nimi v záznamním oběhu v tuzemsku stanoví celní řády.

§ 28

Volný oběh v tuzemsku

(¹) Zboží propuštěné nepodmíněně do volného oběhu v tuzemsku se z hlediska celních předpisů posuzuje jako zboží vyrobené v tuzemsku a může jím být z hlediska těchto předpisů volně nakládáno.

(²) Zboží propuštěné do volného oběhu v tuzemsku podmíněně (např. s podmínkou, že ho bude použito jen k určitému účelu nebo že bude stěhovaných svršků dále používáno po stanovenou dobu), podléhá celní kontrole, pokud jde o splnění stanovené podmínky.

§ 29

Záznamní oběh v cizině

(¹) Do záznamního oběhu v cizině se propouštějí též obaly, kterých lze opětovně použít a které nebyly prodány se zbožím.

(²) Povolení k zušlechtění zboží v záznamním oběhu v cizině uděluje ústřední celní správa.

(³) Celní kontrolu nad zbožím v záznamním oběhu v cizině provádí celní správa pomocí dokladů (vlastních, celního zájemce, celního účastníka nebo jiných dokladů), po případě jiným vhodným způsobem.

(⁴) Jinak platí o záznamním oběhu v cizině přiměřeně ustanovení o záznamním oběhu v tuzemsku.

§ 30

Volný oběh v cizině

Do volného oběhu v cizině se propustí zboží, které má trvale zůstat v cizině. Jakmile takové zboží vystoupilo do ciziny, může jím být z hlediska celních předpisů volně nakládáno.

§ 31

Přepravní styk

(¹) Přepravní styk přes cizí státní území povoluje celnice, u níž zboží vystupuje, v dohodě s celníci, u níž zboží vstupuje a v dohodě s příslušnými orgány ministerstva vnitra místa vstupu a výstupu zboží.

(²) Celní řízení, kterému se podrobuje zboží dopravované po tratích vedoucích částečně přes cizí státní území (peážní doprava), upravují příslušné mezinárodní smlouvy o dopravě po těchto tratích.

Poukazování

§ 32

(¹) Celnice poukazující zboží vyhotoví doklad (celní průvodku), který doprovází zásilku k celníci, jíž bylo zboží poukázáno.

(²) Při poukázání zboží při dovozu a při průvozu provede celnice zpravidla jen vnější prohlídku zboží; má-li však pochybnosti, že označení obsahu zásilky nebo jiné údaje neodpovídají skutečnosti, provede vnitřní prohlídku. Při poukázání zboží při vyvozu provede celnice, která zboží projednává k vývozu, vždy též vnitřní prohlídku zboží; nemá-li pochybnosti o obsahu zásilky, o správnosti označení druhu zboží apod., může provést namátkovou prohlídku.

(³) Pokud povaha zboží nebo způsob dopravy nevylučují připojení závěry, dá celnice poukázané zboží pod celní závěru. Celní závěra může být buď kusová nebo prostorová; kusová se dává na zboží nebo na jeho obal, prostorová na zařízení uzavírající prostor dopravních prostředků.

(⁴) Mají-li být podle mezinárodních smluv vzájemně uznávány celní závěry smluvních států, posuzují celnice tyto závěry, jsou-li neporušené, jako vlastní závěry.

[¹] O skládání jistoty za celní náhradu platí obdobně ustanovení o skládání jistoty za celní náhradu v záznamném oběhu v tuzemsku.

§ 33

[¹] Dopravní podnik, který převzal celní průvodku (celní zájemce), je povinen dodat zboží celníci, které bylo poukázáno, a to ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s příslušnými doklady.

[²] Bylo-li zboží s celní průvodkou odevzdáno dopravním podnikem k dopravě dalšímu dopravnímu podniku, přechází povinnost stanovená v předcházejícím odstavci na tento podnik.

[³] Povinnost dopravního podniku (odstavce 1 a 2) vyplývající z poukazovacího řízení zanikne, bylo-li poukázané zboží s celní průvodkou a s příslušnými doklady dodáno celníci, které bylo poukázáno, ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu a s neporušenou celní závěrou.

§ 34

[¹] Celnice, které bylo poukázané zboží dodáno, se přesvědčí, zda nebyla porušena celní závěra, zda byla dodržena lhůta, zda jde o zboží uvedené v příslušných dokladech a zda nebylo se zbožím nakládáno nedovoleným způsobem.

[²] Došlo-li při dopravě zboží v důsledku nehody k překročení lhůty, k porušení celní závěry nebo ke změně stavu zboží, je dopravce povinen tuto okolnost hlásit nejbližší celníci nebo nejbližšímu národnímu výboru nebo orgánu ministerstva vnitra. Tyto orgány vydají dopravní potvrzení o tom, že nehodu hlásil, popřípadě o tom, že jeho údaje o nehodě jsou správné.

Uskladňování

§ 35

Celní skladiště

[¹] V celním skladišti se zpravidla uskládá jen zboží, které bylo dopraveno z ciziny a nebylo ještě projednáno do volného nebo záznamného oběhu v tuzemsku, jakož i zboží, projednané k vývozu, popřípadě zboží, jímž má být uskladněné zboží doplněno, dolito apod.

[²] Zřízení celního skladiště povoluje ústřední celní správa; v povolení se stanoví podmínky provozu celního skladiště a rozsah dovolené manipulace se zbožím v celním skladišti.

§ 36

Uložení zboží mimo celní skladiště

Celnice může povolit, aby zboží, které se obvykle uskládá v celním skladišti, bylo na přechodnou dobu uloženo mimo celní skladiště, a to za podmínek stanovených celníci.

§ 37

Provozní skladiště

[¹] Zboží, které se obvykle uskládá v celním skladišti, je možno uložit též do zvláštních prostor provozních skladišť podniků veřejné dopravy nebo skladištních podniků (dále jen „provozní skladiště“); tyto prostory určí podniky v dohodě s příslušnou celníci.

[²] Provozní skladiště musí být zařízeno tak, aby se dalo bezpečně uzavírat; uzavírá je podnik veřejné dopravy nebo skladištní podnik a celnice může mít spoluzávěru, uzná-li to za nutné.

[³] Se souhlasem celnice a podniku veřejné dopravy nebo skladištního podniku může být se zbožím uloženým v provozním skladišti nakládáno obdobně jako se zbožím uloženým v celním skladišti.

§ 38

Potvrzení výstupu

Pohraniční celnice, u níž vystupuje projednané zboží do ciziny, je oprávněna přesvědčit se celní prohlídkou, zda zásilka odpovídá průvodním a jiným dokladům (zejména dokladům podle předpisů o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, podle předpisů o celní statistice). Takovou prohlídku je povinna vykonat, má-li podezření, že s obsahem zásilky bylo nakládáno nedovoleným způsobem.

Oddíl třetí

Všeobecná oprávnění celní správy a povinnosti vůči celní správě

Celní kontrola

§ 39

[¹] Orgány celní správy, které jsou pověřeny výkonem celní kontroly nad zbožím dopravovaným po železnici, po vodě, po silnici nebo letadly, jsou ve službě oprávněny přesvědčit se, zda dopravní podnik plní své povinnosti podle předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou, zejména podle předpisů o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, podle předpisů celních a devizových. Jsou též oprávněny prohlédnout a doprovázet dopravní prostředky a zařídit vše, co uznají za nutné k zajištění zájmů zahraničního obchodu.

[²] Orgány celní správy, které se vykáží služební průkazkou a vedoucímu dopravního podniku oznámí, že vykonají celní kontrolu, mohou při výkonu svých kontrolních a dozorcích oprávnění vstupovat též do budov a prostorů na nádražích, v přístavech a na letištích.

[³] Při dopravě poštou jsou orgány celní správy oprávněny přesvědčit se zejména, zda pošta zachovává předpisy o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, předpisy celní, jakož i jiné předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou, a zda učinila opatření, aby všechny vyvážené a dovážené zásilky byly podrobeny celnímu řízení.

(⁴) Oprávnění, která podle zvláštních předpisů příslušejí orgánům celní správy při kontrole oběhu zboží ve styku s cizinou, nejsou dotčena.

Zvláštní povinnosti orgánů a podniků veřejné dopravy

§ 40

(¹) Orgány a podniky veřejné dopravy opatří pro výkon celní služby vhodné místnosti a prostory položené tak, aby pracovní postup celních orgánů a orgánů s nimi spolupracujících byl co nejúčelnější.

(²) Podniky veřejné dopravy jsou povinny místnosti, které odevzdaly k užívání celnici, po dohodě s celnicí udržovat v dobrém stavu, uklízet je, vytápět a osvětlovat, a to pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, za náhradu skutečných vlastních nákladů podniků veřejné dopravy.

(³) Vyžaduje-li provoz dopravního podniku stálou přítomnost orgánů celní správy (např. u celnic na letištích nebo u některých pohraničních celnic), je nutno zejména při stavbě provozních budov dopravních podniků pamatovat, aby v blízkosti byly byty pro zaměstnance celní správy.

(⁴) Podniky veřejné dopravy jsou povinny bezplatně dopravovat zaměstnance celní správy, pokud vykonávají celní službu za dopravy. Podrobnosti upraví celní řády pro jednotlivé druhy dopravy.

Celní náhrada

§ 41

(¹) Základem pro vyměření celní náhrady je clo a cena zboží. Nebude-li možno zjistit bližší sazební povahu zboží, je základem nejvyšší sazba platná pro příslušný druh zboží a jeho cena.

(²) Celní náhrada se vyměří podle stavu a předpisů, kdy zboží bylo posledně před vznikem povinnosti k náhradě projednáno, a neprošlo-li celním řízením, podle stavu a předpisů, kdy zboží bylo dopraveno přes hranice. Nebude-li možno zjistit, kdy zboží bylo dopraveno přes hranice, vyměří se celní náhrada podle stavu zboží a podle předpisů platných v době, kdy dojde k vyměření celní náhrady.

(³) Povinnost k celní náhradě se nedotýká povinností zaplatit clo, bude-li zboží projednáno do volného oběhu. Rovněž není touto povinností dotčeno stíhání podle trestních předpisů.

(⁴) Celní náhradu vymáhají národní výbory podle předpisů o vymáhání daní.

§ 42

Prominutí celní náhrady

(¹) Celnice může celní náhradu zcela nebo zčásti prominout, budou-li pro překročení lhůty stanovené v celním řízení nebo pro porušení celní závěry zjištěny závažné omluvné důvody, jakož i tehdy, jestliže úbytek na váze zjištěný při vydání uskladněného (uloženého) zboží vznikl přebalováním nebo jiným nakládáním se zbožím.

(²) V ostatních případech může celní náhradu zcela nebo zčásti prominout ústřední celní správa.

§ 43

Vrácení jistoty za celní náhradu

Celnice vrátí jistotu za celní náhradu nebo její část zbývající po uhrazení celní náhrady, jakmile pomine důvod, pro který byla jistota složena.

§ 44

Promlčení nároku na vrácení celní náhrady a jistoty za celní náhradu

Nárok na vrácení celní náhrady a jistoty za celní náhradu se promlčuje do roka po vzniku nároku. Uplatnění nároku vůči celní správě má za následek běh nové promlčecí doby.

ČÁST ČTVRTÁ

O cle

Hlavní zásady

§ 45

(¹) Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení o cle odchylná od celního sazebníku, platí ustanovení smluvní (smluvní clo).

(²) Staré, upotřebené nebo poškozené zboží podléhá clo jako zboží nové nebo nepoškozené, nestanoví-li tato vyhláška nebo celní sazebník jinak.

(³) Bylo-li zboží dopravené z ciziny poškozeno před tím, než bylo dodáno celnici k projednání do volného oběhu tak, že ho nemůže být použito k původnímu účelu, může celnice clo úměrně snížit.

(⁴) Jestliže zboží podleho zkáze nebo bylo úplně zničeno před propuštěním do volného oběhu, celnice od vyměření cla upustí.

§ 46

(¹) Zboží pocházející ze států, s nimiž bylo ujednáno smluvní clo, nebo ze států požívajících nejvyšších výhod vylívá se podle smluvních sazeb.

(²) Za zboží pocházející z určitého státu se považují jeho přírodní suroviny, přírodní plodiny a výrobky zemědělské a průmyslové. Bylo-li však toto zboží dále podstatně zpracováno nebo zušlechtěno v jiném státě, považuje se za zboží pocházející z tohoto státu.

(³) Zboží tuzemského původu vracející se z ciziny, u něhož nebylo upuštěno od vybrání cla, projedná celnice podle smluvních sazeb.

(⁴) Navrhne-li celní účastník, aby zboží bylo vyceno podle smluvní sazby, je povinen uvést a prokázat zemi původu. K průkazu stačí zpravidla doklady zásilku doprovázející. Nepovažuje-li celnice takový průkaz za dostatečný, je celní účastník povinen prokázat správnost svého údaje jiným vhodným způsobem (účty, korespondence apod.). Nemůže-li celní účastník podat průkaz ihned, vyměří celnice clo podle všeobecné celní sazby a stanoví při-

měřenou lhůtu k předložení dokladů. Budou-li doklady ve stanovené lhůtě předloženy, celnice přeplatek vrátí.

(³) Ústřední celní správa může stanovit, že původ zboží má být prokázán osvědčením původu, které vydá příslušný cizozemský úřad.

Celní osvobození

§ 47

Předměty pro potřebu hlav cizích států

Od cla jsou osvobozeny všechny předměty dovážené pro potřebu hlav cizích států a členů jejich družiny v souvislosti s jejich pobytem v tuzemsku.

§ 48

Předměty pro potřebu diplomatických a jiných exteritoriálních osob a pro úřední potřebu diplomatických misí a konzulárních úřadů

O celním osvobození předmětů pro potřebu diplomatických a jiných exteritoriálních osob a pro úřední potřebu diplomatických misí a konzulárních úřadů cizích států, působících v Československé socialistické republice, platí zvláštní předpisy.*)

§ 49

Předměty důležité pro trestní řízení

Předměty důležité pro trestní řízení propustí celnice bez cla, potvrdí-li tuto okolnost příslušný prokurátor, soud nebo jiný orgán, jemuž náleží ve věci konat trestní řízení.

§ 50

Dary hlav cizích států, cizích vlád, čestné ceny, vyznamenání apod.

Dary hlav cizích států, cizích vlád a jejich členů a jiných veřejných činitelů a úřadů cizích států, jakož i udělené čestné ceny, řády, vyznamenání, odznaky apod., propustí celnice bez cla, bude-li darování (udělení) prokázáno vhodným způsobem.

§ 51

Cestovní potřeby

(¹) Od cla jsou osvobozeny cestovní potřeby cestujících s bydlištěm v cizině včetně členů posádek dopravních prostředků, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá stavu a osobním poměrům cestujícího a délce a účelu cesty.

(²) Za cestovní potřeby se považují všechny předměty určené k vlastní potřebě a k vlastnímu užívání za cesty nebo v tuzemsku nebo k výkonu povolání (např. oděv, prádlo, obuv, obvyklé osobní

šperky, hodinky, a to i z drahých kovů, pracovní náčiní a nářadí, přístroje, nástroje včetně nástrojů hudebníků a jiných umělců, nápoje, potraviny a jiné poživatiny, léky, tabák a tabákové výrobky, kufrы, aktovky, filmové a fotografické přístroje, lovecké zbraně, střelné zbraně pro osobní bezpečnost, náboje do zbraní, cestovní radiopřijímači a telefonní přístroje, přenosné psací stroje, přenosné diktafony, jízdní kola, též s pomocným motorem o obsahu válců do 50 ccm, dětské kočárky, vozíky pro nemocné, skládací a jiné sportovní člny s výjimkou motorových a jiná sportovní výstrojí).

(³) Za množství odpovídající délce a účelu cesty se považuje například nejvýše 200 cigaret nebo přiměřené množství jiných tabákových výrobků, 3 kg potravin různého druhu, 2 litry vína, 1 litr lihovin, ½ litru kolínské nebo jiné toaletní vody, 3 tucety fotografických desek nebo 3 svitky fotografického filmu, úzký kinofilm do délky 100 m, 1000 kusů loveckých nábojů brokových a 50 kusů loveckých nábojů do kulovnice.

(⁴) Není rozhodným, zda cestovní potřeby jsou nové nebo upotřebené. Od cla jsou osvobozeny i cestovní potřeby, které si cestující zasílá napřed nebo které jsou mu zasílány dodatečně. Při dovozu mohou být předměty větší ceny zapsány do zvláštního seznamu, který celnice potvrdí; seznam je pro jejich vývoz dokladem, že byly dovezeny.

(⁵) Cestovní potřeby nesmějí být v tuzemsku ani úplatně ani bezplatně zcizeny bez předchozího zaplacení cla.

(⁶) U cestujících s bydlištěm v tuzemsku, kteří se vracejí po dočasném pobytu v cizině, jsou osvobozeny od cla cestovní potřeby, které do ciziny vyvezli a jednotlivé předměty osobní potřeby, které si za pobytu v cizině opatřili z důvodů naléhavé nutnosti. Od cla jsou osvobozeny také spotřební předměty uvedené v odstavci 3 s výjimkou loveckých nábojů, drobné upomínkové předměty z cesty v cizině, jakož i drobné dárkové předměty. Při vývozu mohou být předměty větší ceny zapsány do zvláštního seznamu, který celnice potvrdí. Seznam je pro jejich dovoz dokladem, že byly vyvezeny.

§ 52

Stěhované svršky

(¹) Od cla jsou osvobozeny stěhované svršky cizích státních příslušníků a členů jejich rodin, kteří se po trvalém pobytu v cizině stěhují k trvalému pobytu do tuzemska nebo k výkonu svého povolání, za předpokladu, že jejich množství je přiměřené potřebě stěhujících se osob a za podmínek dále uvedených.

(²) Stěhovanými svršky se rozumějí předměty, jichž stěhující se osoba užívala za svého pobytu v cizině k vlastní potřebě ve své domácnosti nebo k výkonu povolání (např. zařízení bytu, přístroje a nástroje, motorová a jiná vozidla, živá zvířata).

*) Vyhláška č. 168/1954 Ú. l., o celním osvobození předmětů dovážených pro potřebu osob a orgánů poživajících výsad a imunit v Československé republice.

[³] Od cla jsou osvobozeny též spotřebitelné předměty, a to v množství přiměřeném průměrné jednorocní spotřebě.

[⁴] Pro přiznání celního osvobození není rozhodné, po jakou dobu byly stěhované svršky v cizině používány a zda mají známky upotřebenosti.

[⁵] Celní osvobození podle předchozích odstavců poskytuje se za podmínky, že od cla osvobozené předměty budou stěhujícími se osobami dále užívány nebo spotřebovávány a že nebudou po dobu 5 roků ani úplatně ani bezplatně zcizeny bez předcházejícího povolení celnice a bez zaplacení cla.

[⁶] Stěhující se osoby jsou povinny předložit celnici dvojmo vyhotovený seznam stěhovaných svršků a prohlášení, že stěhované svršky jsou jejich vlastnictvím a že se stěhovanými svršky osvobozenými od cla nebudou nakládat způsobem, který by byl v rozporu s ustanovením odstavce 5. Osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny dále prokázat, že byly v cizině hlášeny k trvalému pobytu a že se stěhují k trvalému pobytu v tuzemsku nebo k výkonu svého povolání.

[⁷] Nárok na celní osvobození přísluší jen pokud jde o svršky, které budou dovezeny do dvou let od přihlášení se stěhující osoby k pobytu v tuzemsku. Postupně dovážené stěhované svršky jsou osvobozeny od cla jen za podmínky, že při dovozu jejich první částí budou celnici oznámeny všechny další svršky, pro které bude uplatňován nárok na celní osvobození. Lhůtu dvou let může celnice ze závažných důvodů prodloužit.

[⁸] V rozsahu a za podmínek uvedených v předchozích odstavcích osvobozují se od cla stěhované svršky československých státních příslušníků, kteří se po trvalém pobytu v cizině stěhují k trvalému pobytu do tuzemska.

[⁹] Stěhované svršky československých státních příslušníků, kteří se vracejí z ciziny po skončení pracovního nebo služebního posláním, propustí celnice bez cla za obdobných podmínek uvedených v odstavcích 1 až 7, avšak v rozsahu určeném ústřední celní správou.

§ 53

Zděděné předměty

[¹] Celní osvobození se vztahuje na všechny dovážené předměty, kterých osoby bydlící v tuzemsku nabyly dědictvím nebo odkazem.

[²] Okolnost, že jde o dědictví (odkaz), musí být celnici prokázána potvrzením úřadu, který pozůstalost projednal nebo seznamem zděděných (odkázaných) předmětů ověřeným tímto úřadem.

[³] Nárok na celní osvobození zanikne, nebudou-li zděděné (odkázané) předměty dovezeny do dvou let poté, kdy dědic (odkazovník) nabyl možnosti těmito předměty nakládat. Ústřední celní správa může tuto lhůtu ze závažných důvodů prodloužit.

§ 54

Darované předměty

[¹] Od cla jsou osvobozeny předměty darované školám, vědeckým, uměleckým, kulturním, osvětovým, tělovýchovným, zdravotnickým, sociálním a jiným ústavům a organizacím k plnění jejich úkolů.

[²] Od cla jsou dále osvobozeny léky darované z ciziny v množství přiměřeném potřebě obdarovaného a členů jeho rodiny, bydlících s ním ve společné domácnosti.

[³] Od cla jsou osvobozeny též obvyklé svatební dary (s výjimkou motorových vozidel) zasílané osobami bydlícími trvale v cizině osobám bydlícím v tuzemsku u příležitosti uzavření sňatku. Svatební dary musí být dovezeny nejdéle do šesti měsíců od uzavření sňatku.

[⁴] Celnice může celní osvobození vázat na podmínku, že dovezené předměty nebudou po stanovenou dobu ani úplatně ani bezplatně zcizeny bez předchozího povolení celnice a bez zaplacení cla.

§ 55

Předměty určené k vědeckým, výzkumným, vyučovacím, osvětovým, výcvikovým, vyšetřovacím a léčebným účelům

[¹] Od cla jsou osvobozeny předměty dovážené k vědeckým, výzkumným, vyučovacím, osvětovým, výcvikovým, vyšetřovacím a léčebným účelům pro výzkumné ústavy, školy, učiliště, kulturní a osvětová zařízení a jiné organizace, nemocnice a jiná zdravotnická zařízení.

[²] Celnici musí být předloženo prohlášení příjemce, že dovážené předměty budou jím používány k uvedeným účelům.

§ 56

Umělecká díla československých umělců

Od cla jsou osvobozena umělecká díla vytvořená umělci, kteří jsou československými občany, za jejich přechodného pobytu v cizině a jimi dovážená. Celnici musí být předloženo osvědčení československého zastupitelského úřadu, že dílo bylo vytvořeno umělcem za jeho přechodného pobytu v cizině.

§ 57

Věci v pohraničním styku

[¹] Od cla jsou osvobozeny sklizeň a jiný užitek z pohraničních hospodářství, užitek a přichovaná mláďata domácích zvířat na těchto hospodářstvích, úlovek rybářů v pohraničních vodách, jakož i předměty denní potřeby pohraničních obyvatelů v pohraničním styku.

[²] Pohraničním hospodářstvím se rozumí hospodářství, jehož část leží poblíž hranic v tuzemsku a část poblíž hranic v sousedním státě.

§ 58

Rakve a popelnice

(¹) Celnice propustí bez cla rakve s tělesnými pozůstatky po předložení průvodního listu pro přepravu lidských mrtvol, vydaného československými zastupitelskými úřady. Tyto úřady oznámí vydání průvodního listu vstupní celnici; celnice uvědomí okresní národní výbor, do jehož obvodu má být rakve s tělesnými pozůstatky dopravena, že byla podrobena celnímu řízení.

(²) Od cla jsou osvobozeny též popelnice s tělesnými pozůstatky, rakve a popelnice zasílané k převozu tělesných pozůstatků, jakož i květinové ozdoby a ozdobné předměty zasílané u příležitosti pohřbu nebo zasílané na hroby.

§ 59

Neprodejně a jiné obchodní vzorky zboží

(¹) Od cla jsou osvobozeny neprodejně obchodní vzorky zboží, které nemají samostatné ceny a nejsou určeny pro obchod.

(²) Doveze-li někdo jako vzorky předměty, kterých je možno použít též jinak, může je pod celním dohledem přeměnit na neprodejně vzorky.

(³) Předměty, které podnik zahraničního obchodu nebo obchodní zastupitelství cizího státu dováží jako vzorky, jsou osvobozeny od cla, i když mají samostatnou cenu, nepřesahuje-li jejich množství míru obvyklou pro obchodní vzorky.

§ 60

Tiskopisy a pomůcky pro dopravní podniky. Stejnokroje zaměstnanců

Od cla jsou osvobozeny tiskopisy a jiné služební pomůcky pro provoz cizozemských dopravních podniků a služební stejnokroje pro jejich zaměstnance, jakož i tiskopisy a jiné služební pomůcky, které zasílají mezinárodní dopravní organizace svým členům v Československu. Podrobnosti stanoví celní řády.

§ 61

Pohonné látky a jiné pomůcky k provozu dopravních prostředků

(¹) Pohonné a mazací látky a jiné pomůcky nutné k provozu dopravního prostředku a na něm dovážené jsou osvobozeny od cla v množství přiměřeném spotřebě za cesty.

(²) Rozsah a podrobnější podmínky celního osvobození stanoví celní řády.

§ 62

Vrácené obaly

(¹) Od cla jsou osvobozeny zpět dovážené obaly tuzemského původu, v nichž bylo vyvezeno zboží.

(²) Od cla jsou osvobozeny též upotřebené obaly, které jsou dováženy náhradou za tuzemské obaly téhož druhu, v nichž bylo vyvezeno zboží.

§ 63

Stavivo a provozní prostředky pro cizozemské dopravní podniky

(¹) Od cla jsou osvobozeny stavivo, provozní prostředky a předměty služební potřeby pro přípojové a průběžné tratě a přípojové stanice cizozemských železnic, stavivo pro úpravu hraničních řek prováděnou sousedním státem, zařízení a provozní prostředky pro cizozemské provozovatele letecké a silniční dopravy a pro cizozemské celní, pasové a jiné orgány umístěné podle mezinárodní smlouvy na československém státním území.

(²) Dopravní podniky nebo příslušné úřady jsou povinny předložit celnici osvědčení, že dovážené předměty jsou určeny k těmto účelům.

§ 64

Předměty propuštěné bez celní prohlídky

Od cla jsou dále osvobozeny všechny předměty, které byly propuštěny bez celní prohlídky (§ 22).

Společná ustanovení o celním osvobození

§ 65

Ustanovení této vyhlášky o celní kontrole a celní náhradě platí též o zboží podmíněně osvobozeném od cla; celní náhrada může být však vyměřena jen do výše ceny.

§ 66

(¹) Nárok na celní osvobození musí být uplatněn při podání návrhu na celní projednání dováženého předmětu. Důvod, o který se nárok opírá, musí být prokázán celnici při podání návrhu na celní řízení, popřípadě ve lhůtě stanovené celnicí.

(²) Rozhodovat o celním osvobození podle předcházejících ustanovení přísluší celníci.

(³) Celní osvobození je vázáno na podmínku vzájemnosti. Pokud ústřední celní správa nestanoví jinak, předpokládá se zachování vzájemnosti ve styku se všemi státy.

(⁴) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození v témže rozsahu, může ústřední celní správa pro dovoz z tohoto státu celní osvobození omezit nebo odepřít.

Zpětný dovoz a zpětný vývoz zboží

§ 67

(¹) Bylo-li zboží dovezeno zpět z ciziny v nezměněném stavu do tří let od jeho vývozu, protože prokazatelně s obchodu sešlo nebo protože prokazatelně zboží bylo vráceno jako nevyhovující, upustí celnice od vybrání dovozního cla a vývozní clo vrátí.

(2) Bylo-li zboží dovezené z ciziny vyvezeno v nezměněném stavu do jednoho roku od jeho dovozu, protože prokazatelně z obchodu sešlo nebo protože prokazatelně bylo zboží vráceno jako nevyhovující, vrátí celnice vybrané dovozní clo a upustí od vybrání vývozního cla.

Celní dluh

§ 68

(1) Celní dluh se platí hotově v československých penězích. Ministerstvo zahraničního obchodu může v dohodě s ministerstvem financí povolit placení celního dluhu též v některé cizí měně.

(2) Celní správa přijímá platby na celní pohledávky i před jejich splatností.

(3) Celnice mohou povolit odklad platby celního dluhu, který nepřevyšuje 20 000 Kčs a je zajištěn, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Státním organizacím mohou celnice povolit odklad platby celního dluhu bez zajištění nejdéle na dobu tří měsíců. Ve všech ostatních případech povoluje odklad platby ústřední celní správa.

(4) Z celního dluhu se platí úroky ve výši 2½ % za rok v těchto případech:

- a) po dobu odkladu platby, nebo byl-li dluh zaplacen před uplynutím této doby, do dne jeho zaplacení,
- b) bylo-li zboží propuštěno do volného oběhu v tuzemsku ze záznamního oběhu v tuzemsku, a to za dobu ode dne projednání do záznamního oběhu v tuzemsku do dne splatnosti dluhu,
- c) bylo-li zboží propuštěno do volného oběhu v cizině ze záznamního oběhu v cizině, a to za dobu ode dne projednání do záznamního oběhu v cizině do dne splatnosti dluhu,
- d) stal-li se podmíněný celní dluh splatným, a to ode dne jeho vzniku do dne jeho splatnosti.

(5) Byla-li složena jistota za celní náhradu v hotovosti, úroky se neplatí.

(6) Podniky zahraničního obchodu a podniky veřejné dopravy nejsou povinny platit úroky podle odstavce 4 písm. a).

(7) Nezaplátí-li celní dlužník celní dluh v den splatnosti nebo v poslední den odkladu platby, je povinen platit úroky z prodlení ve výši 5 % za rok, a to za dobu od prvního následujícího pracovního dne až do dne zaplacení.

(8) Úroky a úroky z prodlení tvoří součást celní pohledávky.

(9) Přeplatek na cle se nevrátí, nečiní-li aspoň 5 Kčs.

§ 69

(1) Rozhodnutí o projednání zboží do volného oběhu musí obsahovat též výrok o tom, zda zboží podléhá clo a o výši cla; celnice může však sdělit výši cla dodatečně, je-li celním zájemcem státní organizace a souhlasí-li s tím celní účastník.

(2) Projednává-li se zboží podmíněně bez cla nebo za snížené clo, vyměří se clo nebo rozdíl mezi plným a sníženým clem až po zmaření splnění stanovené podmínky.

(3) Podmíněně bez cla projednává se zboží osvobozené podmíněně od cla. Které jiné zboží se podmíněně projednává bez cla, jakož i které zboží se podmíněně projednává za snížené clo, stanoví celní sazebník.

(4) Clo ze zboží téhož sazebního čísla (položky) se nevyměří, nečiní-li více než jednu Kčs. Úhrnná částka celního dluhu se zaokrouhluje na celé koruny, a to při haléřové částce do 50 haléřů směrem dolů a při haléřové částce nad 50 haléřů směrem nahoru. Od vyměření celního dluhu se upouští, nečiní-li jeho úhrnná částka více než 5 Kčs.

(5) Nedoplatek na cle se nevyměří, nečiní-li aspoň 5 Kčs.

Vyměření cla

§ 70

(1) Zboží se zařadí podle celního sazebníku nebo vysvětlivek k němu. Není-li zboží jmenováno v těchto předpisech a neobsahují-li tyto předpisy směrnice pro jeho zařazení, zařadí se jako zboží, jemuž se nejvíce podobá povahou, způsobem výroby nebo účelem, k němuž ho má být použito.

(2) Na návrh celního účastníka zařadí se zvlášť části zboží, které patří do různých čísel (položek) celního sazebníku a které jsou volně spojeny nebo tak rozloženy, že se při sestavení v celek jen volně spojují (např. fotografický přístroj v koženém pouzdře, skleněná láhve s kaučukovou zátkou, dětské hodinky spojené karabinkou s řetízem). Není-li mechanická směs zařazena celním sazebníkem nebo vysvětlivkami do určitého sazebního čísla, vycílí se podle sazebního čísla, do kterého patří zboží, jehož váha ve směsi převládá.

(3) Měřítka, podle něhož se clo vyměří, je pro každý druh zboží stanoveno celním sazebníkem (cena, váha, kus apod.).

§ 71

(1) Vyměří-li se clo podle ceny zboží, je základem skutečná cena zboží zvětšená o všechny výdaje spojené s nabytím zboží a s jeho dopravou na hranice Československé socialistické republiky (pojištění, výlohy za obal, komisi apod.). Nezapočítávají se však vnitřní daně postihující toto zboží

v zemi původu nebo vývozu, od nichž bylo dováženo zboží osvobozeno nebo jež byly nebo budou vývozci vráceny. Cena obalu se nezapočítává do základu, projednává-li se obal odděleně od zboží a je-li účtován zvlášť. Skutečná cena zboží je cena, za kterou bylo zboží v zemi původu nebo v zemi vývozu za normálních obchodních okolností koupeno.

[²] Celní účastník je povinen cenu zboží (výdaje) prokázat účty, nákladními listy nebo jinými doklady. Cenu zboží (výdaje) musí přepočítat na československé peníze podle středního kursu uvedeného v kursovním lístku Státní banky československé.

[³] Neprokáže-li celní účastník cenu zboží, určí celnice jeho cenu sama, a to podle svých zkušeností nebo na náklad celního účastníka podle znaleckého posudku. To platí obdobně o určení výše výdajů spojených s nabytím zboží a s jeho dopravou na hranice.

§ 72

[¹] Vyměřuje-li se clo sazbou stanovenou podle váhy, bere se za základ váha hrubá, čistá nebo vlastní.

[²] Hrubá váha je váha zboží zabaleného, tj. váha zboží s obalem nutným pro jeho dopravu (dopravní obaly) a všemi ostatními obaly (vnitřní obaly).

[³] Čistá váha je váha zboží bez dopravního obalu.

[⁴] Vlastní váha je váha zboží bez jakéhokoliv obalu.

[⁵] Podle které váhy se clo vypočítává, stanoví u jednotlivých sazeb celní sazebník. Není-li u celních sazeb ničeho výslovně stanoveno, vypočítává se clo z váhy čisté s těmito výjimkami:

a) z hrubé váhy se clo vyměřuje ze zboží, na něž je stanovena všeobecná celní sazba nejvýše Kčs 10,— za 100 kg nebo smluvní sazba nejvýše Kčs 7,20 za 100 kg.

b) z vlastní váhy se vyclívá zboží dovážené bez obalu (alla rinfusa), nejde-li o kapaliny a plyny, dovážené ve vozídech nebo plavidlech, zvlášť k jejich dopravě upravených (odst. 8).

[⁶] Váha dopravního obalu je tárou.

[⁷] Je-li zboží uloženo v několika dopravních obalech, je tárou váha všech dopravních obalů, nestanoví-li tárový sazebník jinak.

[⁸] Váha bezprostředních obalů kapalin a plynů patří k čisté váze zboží, a to i tehdy, projednává-li se obal odděleně podle své povahy. Dovážejí-li se kapaliny a plyny ve vozídech nebo plavidlech zvlášť k jejich dopravě upravených (cisternách, tankových lodích apod.), připočte se k vlastní váze

kapalin a plynů 18 % jako přírážka za táru, nestanoví-li tárový sazebník jinak.

[⁹] Je-li v jednom nákladovém kuse dováženo zboží, jež se má vyclít podle hrubé váhy zároveň se zbožím vyclívaným podle jiných měřitek (z ceny, z čisté váhy, za kus apod.), připočte se k jeho váze toliko poměrná část táry.

[¹⁰] Pokud jde o ostatní zboží, patří k čisté váze zboží, s výjimkou váhy dopravních obalů, váha všech obalů. Je to váha obalů, podložek z papíru nebo lepenky, vložek, cívek apod., jež přímo chrání zboží nebo jež se zpravidla odevzdávají v maloobchodu kupci se zbožím.

[¹¹] Váha se zjišťuje vážením. Od zjištění čisté váhy lze výjimečně upustit, bylo-li by zjištění čisté váhy tímto způsobem nesnadné a je-li čistá váha prokázána doklady a není pochybnosti o její správnosti. V ostatních zcela výjimečných případech lze zjistit čistou váhu zboží tárovou srážkou, stanovenou pro jednotlivé druhy zboží v tárovém sazebníku.

[¹²] Ústřední celní správa může povolit jiný způsob zjišťování váhy.

§ 73

[¹] Není-li výše táry pro obaly, v nichž se zboží dováží, stanovena v tárovém sazebníku, platí tyto tárové sazby: pro pytle 2 %, pro rohože 3 %, pro balíkové obaly 4 %, pro dřevěné kotouče 15 %, pro sudy lehké stavby ze železného plechu (drums) 25 %, pro ostatní železné sudy 35 %.

[²] Tyto sazby platí i při dovozu kapalin a plynů, které jsou uloženy nejen v obalech patřících v čisté váze zboží, ale nadto ještě v dopravních obalech.

[³] Obaly, v nichž se dováží zboží, jsou bez cla, nepatří-li k čisté nebo hrubé váze zboží, s nímž se vyclívají celní sazby stanovenou na zboží. Obaly dovezené zvlášť jsou zbožím, které se vyclívá podle své povahy, nejde-li o vrácené obaly z vývozních zásilek.

[⁴] Přebalí-li se zboží, z něhož se vyměřuje clo podle hrubé váhy, před celním projednáním do jiných obalů, zjistí se váha původního obalu, která se rozdělí poměrně podle vlastní váhy přebaleného zboží. Zjištěná čistá váha zboží a poměrná část váhy původního obalu budou pak základem pro vyměření cla. Původní obaly se propustí bez cla, nemají-li povahu obalů uvedených v odstavci 8.

[⁵] Za obaly se považují všechny balící prostředky, vložky, cívky apod., které chrání zboží při jeho dopravě nebo uložení před poškozením.

[⁶] Obaly se vyclívají samostatně podle své povahy, bude-li v nich dováženo jen malé množství zboží, takže je odůvodněná domněnka, že předmětem dovozu není zboží, nýbrž obal. Tomu tak bude zejména, má-li dovážené zboží menší cenu než obal

nebo je-li dováženy obal naplněn jen částečně anebo je-li zboží dováženo v obalech, jichž se k dovozu tohoto zboží obvykle nepoužívá.

(¹) Sláma, papír, tkaniny, prkna, pokrývky apod., které pokrývají podlahy nebo stěny vozidel, přikrývají zboží, oddělují různé části nákladu apod., se nepovažují za obaly a propustí se do volného oběhu bez cla.

§ 74

Ministerstvo zahraničního obchodu může v dohodě s ministerstvem financí povolit pro podniky zahraničního obchodu odchylný způsob vyměřování cla a placení celního dluhu.

§ 75

Právně závazný výklad

(¹) Právně závazný výklad o sazební příslušnosti zboží a o výši tary vydává ústřední celní správa na písemný dotaz; k dotazu je nutno připojit potřebné vzorky, nebo není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazení a technický popis.

(²) Každý dotaz se může týkat jen jednoho druhu zboží. V dotazu je třeba uvést všechny údaje, jež mohou mít vliv na sazební zařazení zboží nebo na výši tary, zejména tedy údaje o složení, způsobu výroby, způsobu a účelu upotřebení a o původu zboží. Dotazovatel musí dále sdělit, které celnice mají být o výkladu vyrozuměny; bylo-li zboží již vyceno, sdělí, u které celnice a do kterého sazebního čísla zboží bylo zařazeno nebo jaká tara byla přiznána. Není-li dotaz úplný a nebude-li ve stanovené lhůtě na vyzvání doplněn, ústřední celní správa odmítne výklad vydat.

(³) Ústřední celní správa si může vyžádat znalecký posudek na náklady dotazovatele, uzná-li, že je to k správnému posouzení věci třeba.

(⁴) Výklad váže celnice, které o něm byly vyrozuměny, dokud nebude nahrazen jiným výkladem nebo rozhodnutím nebo dokud se nestane bezpředmětným změnou celního sazebníku, vysvětlívek k němu nebo tarového sazebníku.

§ 76

V y m á h á n í

(¹) Celní pohledávka může být vymáhána na celním dlužníku nebo na tom, kdo se zaručil za zaplacení celního dluhu.

(²) Celní pohledávky vymáhá okresní národní výbor a to na základě písemného rozhodnutí, jímž byla celní pohledávka vyměřena a které je opatřeno

doložkou celnice o jeho vykonatelnosti. Jinak platí o vymáhání celních pohledávek obdobné předpisy o vymáhání daní.

§ 77

P r o m i n u t í

(¹) Jestliže by vybírání cla vedlo k tvrdostem, může být celní dluh zcela nebo zčásti prominut (clo vráceno). O prominutí celního dluhu (vrácení cla) rozhoduje celnice, nečiní-li více než 3000 Kčs, v ostatních případech ústřední celní správa.

(²) Zkazilo-li se nebo bylo-li úplně zničeno zboží dopravené podnikem veřejné dopravy, které již bylo propuštěno do volného oběhu, avšak nebylo tímto podnikem ještě příjemci dodáno, celnice celní dluh promine (clo vrátí).

Č Á S T P Á T Á

§ 78

N á h r a d n í d á v k a z a d a ň z o b r a t u

V kterých případech, z jakého základu a v jaké výši se vybírá ze zboží dováženého z ciziny bez prostřednictví podniků zahraničního obchodu místo daně z obratu náhradní dávka, stanoví zvláštní předpisy.*

Č Á S T Š E S T Á

R í z e n í p ř e d o r g á n y c e l n í s p r á v y

§ 79

(¹) O řízení před orgány celní správy platí, pokud tato vyhláška nebo jiné předpisy vydané podle celního zákona nestanoví jinak, předpisy o správním řízení s výjimkami v odstavcích 2 až 5.

(²) Celnice rozhoduje zpravidla písemně. Rozhodne-li ústně, upozorní účastníka řízení, že může žádat do 15 dnů o písemné rozhodnutí; požádá-li účastník o ně, musí mu být doručeno.

(³) Odvolání se podává písemně nebo ústně do protokolu.

(⁴) Odvolání nemá odkladného účinku. Celnice, proti jejímuž rozhodnutí bylo odvolání podáno, může povolit odkladný účinek, nebrání-li tomu obecný zájem a neztíží-li se tím výkon rozhodnutí.

(⁵) O odvolání rozhoduje s konečnou platností ústřední celní správa.

§ 80

Podrobnější předpisy o celním řízení pro jednotlivé druhy dopravy zboží obsahují celní řády železniční, plavební, letecký, silniční a poštovní,

* Vyhlaška č. 175/1957 Ú. l., o náhradní dávce za daň z obratu při dovozu zboží bez úplaty.

Vyhlaška č. 39/1961 Sb., o změně paušálního sazebníku náhradní dávky a cla při dovozu zboží bez úplaty.

kteřé též stanoví odchylky nutné s ohledem na způsob dopravy.*]

kon a nařízení ministra zahraničního obchodu č. 75/1958 Sb., o změně nařízení, kterým se provádí celní zákon.

ČÁST SEDMÁ

Závěrečná ustanovení

§ 82

§ 81

Zrušuje se nařízení ministra zahraničního obchodu č. 31/1954 Sb., kterým se provádí celní zá-

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1961.

Náměstek ministra:

inž. Kohout v. r.

- *] Vyhláška č. 147/1954 Ú. l., kterou se vydává celní železniční řád,
- vyhláška č. 148/1954 Ú. l., kterou se vydává celní plavební řád a řád o celní závěře pro říční lodi,
- vyhláška č. 149/1954 Ú. l., kterou se vydává celní letecký řád,
- vyhláška č. 150/1954 Ú. l., kterou se vydává celní silniční řád,
- vyhláška č. 151/1954 Ú. l., kterou se vydává celní poštovní řád.